

POSTANOWIENIE

29 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 29 lutego 2024 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi J. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Szczecinie
z 27 stycznia 2021 r., II Ca 826/20,
wydanego w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w S.
o zapłatę,

- 1. odrzuca skargę**
- 2. nie obciąża skarżącego J. M. kosztami postępowania na rzecz A. sp. o. o. w S.**
- 3. przyznaje adwokatowi M. K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącemu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2021 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie, po rozpoznaniu apelacji obu stron, zmienił wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 3 lipca 2020 r. w ten sposób, że oddalił

powództwo oraz oddalił apelację powoda. Powód wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna odpowiadać wymogom pisma wszczynającego postępowanie oraz wymogom o charakterze konstrukcyjnym, określonym w art. 424⁵ k.p.c. Do tych wymogów należy wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Spełnienie tego wymogu oznacza konieczność zamieszczenia w skardze wyodrębnionego wyводу prawnego, z uwzględnieniem katalogu możliwych środków prawnych służących wzruszaniu orzeczeń sądowych i powołaniem właściwych przepisów. Skarga J. M. nie spełnia tego wymogu. Skarżący zawarł w skardze jedynie stwierdzenie, że "z uwagi na wartość przedmiotu sporu powodowi nie przysługiwała skarga kasacyjna" i nie ma on obowiązku wykazania, iż wzruszenie zaskarżonego wyroku nie było i nie jest możliwe w drodze skargi nadzwyczajnej.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać również uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу wskazującego, że szkoda została wyrządzona, określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów.

Skarżący wskazał, że skutek wydania zaskarżonego wyroku poniósł szkodę w wysokości 3617 zł, gdyż jest zobowiązany do zapłaty tej kwoty na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu. W orzecznictwie przyjmuje się, że koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. np. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 27 lutego 2015 r., IV CNP 49/14, z dnia 13 marca 2014 r., II CNP 64/13, z dnia 27 listopada 2014 r., I CNP 14/14, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., V CSK 453/14).

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. W świetle tego przepisu skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlega zatem odrzuceniu w przypadku, gdy ten środek prawny nie spełnia któregokolwiek z wymogów o charakterze konstrukcyjnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.)

[SOP]

[ms]